

Решение на Съда (първи състав) от 7 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Genentech Inc./Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

(Дело C-567/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 101 ДФЕС — Споразумение за неизключителна лицензия — Патент — Липса на нарушение — Задължение за заплащане на възнаграждение)

(2016/C 335/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Ищец: Genentech Inc.

Ответници: Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Диспозитив

Член 101 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска по силата на лицензионно споразумение като разглежданото в главното производство лицензополучателят да бъде задължен да плаща възнаграждение за използването на патентована технология през целия срок на действие на това споразумение в случай на обявяване на недействителността или при липсата на нарушение на лицензирания патент, при положение че лицензополучателят е можел свободно да прекрати посоченото споразумение с предизвестие в разумен срок.

⁽¹⁾ ОВ C 73, 2.3.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 5 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — Наказателно производство срещу Атанас Огнянов

(Дело C-614/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Член 94 от Процедурния правилник на Съда — Съдържание на преюдициалното запитване — Национално правило, което предвижда отвод на националния съд поради изразяване на предварително становище в преюдициалното запитване при установяване на фактическата и правната обстановка — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47, втора алинея и член 48, параграф 1)

(2016/C 335/10)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страна в главното производство

Атанас Огнянов

в присъствието на: Софийска градска прокуратура

Диспозитив

- 1) Член 267 ДФЕС и член 94 от Процедурния правилник на Съда във връзка с член 47, втора алинея и член 48, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално правило, което се тълкува така, че задължава запитващата юрисдикция да си направи отвод по висшето дело, поради това че в преюдициалното си запитване е изложила фактическата и правната обстановка по това дело.
- 2) Правото на Съюза, по-специално член 267 ДФЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че не изисква, нито забранява след постановяване на решението по преюдициалното запитване запитващата юрисдикция да изслуша отново страните и да събере нови доказателства, които могат да я накарат да промени фактическите и правните констатации, които е направила в акта за преюдициално запитване, при условие че гарантира пълното действие на даденото от Съда на Европейския съюз тълкуване на правото на Съюза.
- 3) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска запитващата юрисдикция да приложи национално правило като разглежданото в главното производство, за което е прието, че противоречи на правото на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 96, 23.3.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Belgique) — TNS Dimarso NV/Vlaams Gewest

(Дело C-6/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за услуги — Директива 2004/18/ЕО — Член 53, параграф 2 — Критерии за възлагане — Икономически най-изгодна оферта — Метод за оценяване — Правила за претегляне — Задължение на възлагащия орган да уточни в обявлението за поръчката тежестта на критериите за възлагане — Обхват на задължението)

(2016/C 335/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: TNS Dimarso NV

Ответник: Vlaams Gewest

Диспозитив

Член 53, параграф 2 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, разгледан в светлината на принципа на равно третиране и на произтичащото от него задължение за прозрачност, трябва да се тълкува в смисъл, че в случая на поръчка за услуги, която следва да се възложи съобразно критерия за икономически най-изгодната оферта от гледна точка на възлагащия орган, последният не е длъжен да уведоми потенциалните оференти в обявлението за поръчката или в тръжните условия относно разглежданата поръчка за метода за оценяване, прилаган от възлагащия орган при оценяването и конкретното класиране на офертите. Посоченият метод обаче не може да има за последица промяна на критериите за възлагане и относителната им тежест.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.